

Когато се разсъмна, всички делегати бѣха вече пристигнали. Тѣ се прегръщаха, стискаха ръцетѣ си и горѣха отъ нетърпение да чуютъ онова, за което ги бѣха повикали тѣхнитѣ апостоли.

— Какво чакаме още? — викаха едни. — Сърдцата ни се измъчиха отъ чакане. Да започваме!

— Така де! Да си кажемъ, какво има да си казваме, па да вървимъ да вдигнемъ народа! — добавяха други.

— Разбирамъ ви, добре ви разбирамъ, братя! — отвърна Воловъ. И залѣ съ топлата си усмивка множеството. — Но преди да пристѣпимъ къмъ работа, да призовемъ божията благословия надъ нашето свято дѣло.

— Е, че ние безъ Бога и християнския кръстъ, то се знае. нѣма да вървимъ! — обади се стариятъ хайдутинъ дѣдо Тодоръ отъ Радилово.

Попъ Груя Бански това и чакаше. Накиченъ съ два пишова, препасанъ съ паласки, които бѣха натѣпкана съ фишеци и патрони, той праметна бързо свещеническата си одежда, взе въ едната си ръка евангелието, а въ другата кръста и сабята си и застана предъ другитѣ свещеници.

Апостолитѣ, делегатитѣ и възстаницитѣ наведоха глави и заслушаха тържествената служба въ олтара на природата. Птицитѣ пригласяха на религиозното пѣние, вѣтрецѣтъ се гущеше въ младитѣ листи, за да чуе подобре. Срѣдъ величествената тишина гласѣтъ на попъ Груя ехтѣше и се блъскаше въ вѣковнитѣ буки. Той пѣше една молитва, която не бѣше писана въ никой църковенъ трѣбникъ:

— Вѣрую въ единого хѣша балканскаго, яко той естъ мой Богъ и спаситель.

Следъ молебена всички се закълнаха въ кръста на попъ Груя и револвера на Бенковски, че нѣма да издадатъ великата тайна на това събрание.

Тогава Воловъ застана срѣдъ поляната и започна своята вдъхновена речъ. Той зовѣше къмъ бунтъ, къмъ кръвъ, къмъ разплата съ вѣковния подтисникъ. Хората поглъщаха огненитѣ слова, очитѣ имъ се пълнѣха съ сълзи, ръцетѣ имъ стискаха оржието. Единъ само знакъ и всичкитѣ тѣзи хора, повечето отъ които се срѣщаха сега за пръвъ пѣтъ, щѣха да се хвърлятъ върху геройската и мъченическа клада на народното освобождение.

Въ този мигъ, съвсемъ неочаквано, гората зашумѣ. Внезапна буря долетѣ отъ нѣкъде и закърши клонитѣ. Небето потъмнѣ и дъждъ плисна надъ гората.

